6. Ширкова І.В.Проблема розуміння феномену «рівність» у контексті соціокультурного розвитку // Вісник Донецького національного університету. Серія Б. Гуманітарні науки. – 2012. – № 2 (54). – С. 284-302.

ЧЖАН СЯОСИНЬ. *Методы формирования этнической толерантности студенческой молодежи.*

В статье обобщены особенности формирования толерантного отношения студенческой молодежи к представителям других наций и народностей. Проблему формирования толерантного отношения молодежи к культурам других народов и их носителям раскрыто в контексте формирования этнической толерантности студентов. Охарактеризованы возможности высшего учебного заведения как социально-образовательной среды по формированию этнической толерантности студентов. Обосновано сущность и специфику формирования этнической толерантности студентов методами внеучебной воспитательной работы. Определены особенности клубных форм работы в формировании этнической толерантности студентов.

Ключевые слова: толерантность, ксенофобия, этническая толерантность, студенческая молодежь, методы воспитания клубная деятельность.

ZHANG SYAOSIN. *Methods of formation ethnic tolerance of students.*

The article features justification of tolerant attitude of students towards people of other nations and nationalities. The problem of tolerance of young people to other cultures and their carriers disclosed in the context of ethnic tolerance students. Characterized possibilities of higher education as a social and educational environment for the formation of ethnic tolerance of students. The essence and specifics of the formation of ethnic tolerance means students extracurricular educational work. The features of club forms of work in the formation of ethnic tolerance of students.

Key words: tolerance, xenophobia, methods of education, ethnic tolerance, college students, club activities.

УДК 37.036 : 378.4 : 78.07

Чжоу Цянь

ВИХОВНИЙ ЗМІСТ І СТРУКТУРА МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Музичне мистецтво визначено в статті як один із вирішальних чинників виховання духовної культури молоді. Названо засоби, які складають виховний зміст музично-естетичної діяльності студентів. Обґрунтовано структуру музично-естетичної діяльності студентів університету, яка включила такі компоненти: мотиваційно-цільовий (мотиви, мета і завдання), предметно-змістовий (предмет і зміст), процесуальний (види, форми і методи організації), оцінювально-результативний (результати впливу музично-естетичної діяльності

на виховання духовної культури студентів). Висвітлено змістове наповнення мотиваційно-цільового компоненту музично-естетичної діяльності студентів університету: суб'єкт музично-естетичної діяльності, мотивація («високі» соціальні, «нейтральні» особистісні та «дефіцитарні» мотиви), мета та загальні завдання музично-естетичної діяльності студентів.

Ключові слова: виховання студентів, музично-естетична діяльність, структура музично-естетичної діяльності студентів, мотиваційно-цільовий компонент музично-естетичної діяльності студентів, мотиви, мета і завдання музично-естетичної діяльності студентів.

Важливим й унікальним засобом, здатним впливати на емоційний стан, думки, поведінку людини, є музичне мистецтво. Його можливості у формуванні індивіда як особистості та професіонала усвідомлені давно, однак, і нині це питання займає особливе місце при обґрунтуванні змісту виховання молоді, оскільки музика є засобом духовного росту, втіленням системи духовних цінностей, естетичних ідеалів, світоглядних позицій, зразком творчості. Мистецтво має особливу значущість у процесі естетичного, морального і духовного розвитку студентів, адже його твори сповнені конкретно-почуттєвої образності, наочності, яскравості, виразності. Виховний вплив музичного мистецтва полягає в спонуканні особистості до самовизначення, формування життєвої позиції, світогляду, усвідомленого ставлення до себе і до світу. А тенденції до гуманізації та гуманітаризації сучасної вищої освіти вимагають спрямування навчально-виховного процесу в університеті на виховання студента як особистості, яка поєднує в собі і риси індивідуальності, і якості висококваліфікованого фахівця, а в майбутньому – і людини культури. Це, в свою чергу, потребує доповнення традиційного розуміння тріади гармонійного розвитку студентів (розумового, морального і фізичного) складовою духовною та використання з цією метою музично-естетичного потенціалу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що означене питання вирішується, насамперед, у руслі завдань музично-естетичного виховання дітей (О.О. Борисова, І.В. Груздова, А.М. Зіміна, Г. М. Падалка, М. Д. Черніка та ін.) та молоді (С. В. Здорова, О.В. Михайличенко, Ю. О. Левченко, О. В. Сапожнік, Л. М. Сбітнєва, К. В. Полянська, І.О. Слятіна, В. Ф. Черкасов та ін.). Окремі аспекти культурного розвитку студентів розглядаються вченими крізь призму виховання засобами музики (Л.П. Гончаренко, Н.В. Свещинська, Л. М. Радковська та ін.). Водночас, ми більше схиляємося до використання категорії «музично-естетична діяльність» (МЕД), оскільки цей термін дозволяє поєднати три складові – «музичне», «естетичне» та особливо «діяльність». Як відомо, діяльність у психолого-педагогічній науці розглядається як свідома, цілеспрямована активність людини, пов'язана із перетворенням себе і навколишнього світу. Тобто, коли мова йде про студентів, на нашу думку, доцільно говорити саме про діяльність як «спосіб буття» студента, як його «здатність вносити в дійсність зміни» [3, с. 98]. Разом із тим, звернення до праць, пов'язаних із вивченням музично-естетичної діяльності, свідчить, що її розглядають, насамперед, в аспекті підготовки студентів – майбутніх вчителів

(Л. Н. Альмухамбетова, В. П. Андрущенко, Л. П. Шопіна та ін.). Лише окремі дослідження стосуються змісту такої діяльності в роботі з молодшими школярами (Л. О. Куненко) та старшокласниками (Є. М. Ільїчев). Питання ж структури, мети, завдань, мотивів, результатів такої діяльності щодо студентів інших спеціальностей практично не висвітлені в науково-педагогічній літературі, особливо комплексно. Враховуючи означене, *метою* даного дослідження і статті ми визначили обґрунтування змісту і структури музично-естетичної діяльності студентів університету.

Слід підкреслити, що виховний вплив музично-естетичної діяльності полягає у тому, що вона містить у собі великі можливості для розкриття творчого потенціалу особистості студента, збагачує його естетичний досвід та моральний потенціал, розвиває емоційно-чуттєве самовираження, сприяє духовному збагаченню і душевному спілкуванню. Українські вчені підкреслюють, що музичне мистецтво є одним із вирішальних засобів виховання духовної культури молоді, оскільки: «має змогу відтворити новий рівень дійсності та виступає як універсальний шлях до перетворення зовнішніх культурних цінностей у духовний світ особистості» (Н. В. Долгая [4, с.1]); «піднімає людину на вищий щабель культури, забезпечуючи їй свідоме регулювання власних учинків, розуміння свого призначення в цьому житті», «залучає … до системи естетичних і художніх цінностей, примушує переживати й усвідомлювати ці цінності» (О. Г. Берестенко [1, с. 10]). В Китаї музика вважається «проявом природних психоемоційних реакцій людини», «засобом злиття її з природою», фактором «досягнення соціальної гармонії» (Цзу'інь Цен [15, с. 30]); це «найвище вираження дао (тобто сутності буття), оскільки залучає людину до вічного й великого, завдяки їй особистість звільняється від почуття своєї незначущості» (Цзян Лібінь [9, с. 129]). Діючи на глибинні психологічні механізми людських емоцій, мистецтво (і особливо музичне) активно впливає на молодь, збагачує її духовний світ. Ми також погоджуємося із Ю. О. Левченко, яка наголошує, що «головними засобами, які визначають виховний зміст музично-естетичної діяльності студентів, виступають: спеціально підібраний музичний репертуар, який включає різні пласти музичної культури (фольклор, духовна музика, класична спадщина, твори сучасних композиторів); музично-теоретичні та історико-культурні знання в галузі музичного мистецтва; засоби музичної виразності (мелодія, лад, темп, ритм і т.д.)» [8, с. 7].

Оскільки, як ми вже зауважували вище, наразі немає розробленої структури музично-естетичної діяльності, спрямованої на виховання духовної культури студентів, то ми спиралися на низку праць, які розглядають це питання в дотичних аспектах музично-естетичного (С. В. Здорова, Ю. О. Левченко, О. В. Михайличенко, Л. М. Сляднєва, С. Д. Якушева та ін.) і художньо-естетичного виховання (С. Є. Бухальська, Н. Б. Кривошея та ін.), музичної (Л. Л. Бочкарьов, А. М. Зіміна, А. В. Куліковська та ін.) і навчально-естетичної діяльності (В. В. Гракова, М. В. Міхалковіч), а також музично-естетичної підготовки (В. П. Андрущенко, О. А. Калімулліна, С. Ю. Заваріна, Л. П. Шопіна та ін.).

Враховуючи вище означене, структурні компоненти музично-естетичної діяльності студентів ми визначали відштовхуючись від того, що головне спрямування такої діяльності ми бачимо у вихованні духовної культури. А тому усі її складові наповнювалися з урахуванням названого змістового аспекту. В роботі ми керувалися двома підходами до розуміння структури діяльності: психолого-педагогічним, представленим С. У. Гончаренком, який серед основних компонентів діяльності називає «суб'єкта з його потребами; мету, відповідно до якої перетворюється предмет в об'єкт, на який спрямовано діяльність; засіб реалізації мети; результат діяльності» [3, с. 98]; та музично-педагогічним, обґрунтованим В. В. Граковою, яка до властивостей такої діяльності відносить мету, мотиви, предмет, зміст, способи і результат [5, с. 254]. Спираючись на вказані підходи, ми спробували їх співвіднести із музично-естетичною діяльністю студентів та встановити змістове наповнення її структурних компонентів (рис.1).

Перший і, можливо, найбільш важливий компонент при організації музично-естетичної діяльності студентів – це *мотиваційно-цільовий компонент.* Він охоплює мотиви, мету і завдання такої діяльності.

Оскільки музично-естетична діяльність студентів, спрямована на виховання духовної культури, має всі властивості діяльності, то логічним є виокремлення, насамперед, її суб'єкта. В. В. Гракова зазначає, що «суб'єкт навчально-музичної діяльності – це учень, для якого мета і завдання даної діяльності мають особистісний сенс» [5, с. 255]. Враховуючи означене, *суб'єктом* музично-естетичної діяльності ми будемо вважати студента, який бере участь у цій діяльності, прагнути таким чином реалізувати особистісні, навчальні чи професійні завдання засобами музичного мистецтва.

Рис. 1. Структурні компоненти музично-естетичної діяльності, спрямованої на виховання духовної культури студентів

Щодо питань мотивації музично-естетичної діяльності, то Л. Л. Бочкарьов з цього приводу зазначає, що психологи не дарма надають особливого значення факторам особистісним: мотивації, потребам, що детермінують діяльність. «І сприйняття, і увага, і установки стимулюються мотивацією, спрямованістю на цілі, результати... Потреба в інформації, інтерес до знань, творча захопленість улюбленою справою – ось могутні джерела людської активності» [2, с. 312]. Разом із тим, вчений переконаний, що іноді учасник такої діяльності може керуватися і вузькими особистісними мотивами (нагорода, визнання тощо). Однак такий тип мотивації, навіть будучи досить різноманітним, не володіє, за рідкісними винятками, такою спонукальною силою, як широка соціальна мотивація, мобілізуюча ціннісні сторони особистості.

Спираючись на праці Л. Л. Бочкарьова [2], О. А. Калімулліної [6], Н. Б. Кривошеї [7] та інших дослідників, що торкаються окремих аспектів означеного питання, нами було визначено *такі типи мотивації музично-естетичної діяльності студентів*. *1. «Високі» соціальні мотиви.* Це, насамперед: а) мотиви самореалізації, які пов’язані з тим, що участь у музично-естетичній діяльності сприймається студентами як така, що сприяє їх особистісному, творчому чи професійному росту і самовираженню (усвідомлення суспільної корисності й значущості своєї діяльності в організації вільного часу студентської молоді, потреба у самостійній МЕД, розвитку рефлексії, самопізнання за допомогою трансформації суб’єктивних переживань в музичні образи тощо); б) духовно-ціннісні мотиви (орієнтація на духовно-ціннісне осмислення музичного образу та усвідомлення духовних цінностей у сфері музичного мистецтва загалом, прагнення отримати емоційний досвід, збагатити свій духовний світ в процесі МЕД, трансляція, збереження і розвиток духовної культури суспільства, прагнення відчути духовний зв’язок зі своїм народом чи культурою іншої нації); в) власне естетичні мотиви (очікування задоволення, радості успіху, переживання стану творчої наснаги тощо); г) пізнавальні мотиви (прагнення до нового, розширення своїх знань, умінь і навичок, компетентностей у сфері МЕД, як от «вивчаю творчість композиторів, щоб бути ерудованою людиною», розвиток естетичних суджень, смаків, почуттів тощо).

2. «Нейтральні» особистісні мотиви. Ця група мотивів, на нашу думку, не може бути охарактеризована як чітко «позитивна» чи «негативна», оскільки участь у МЕД часто не є самостійним усвідомленим вибором студента, однак, з іншого боку, такий студент все-таки отримує можливості для розвитку своєї духовної культури. До цієї групи ми віднесли: а) зовнішні мотиви (вплив сторонніх людей чи обставин, наприклад, коли хтось із друзів бере участь у такій діяльності, як от «співаю в хорі, тому що подобається почувати себе в єдності з друзями», або батьки «згадують», що така «участь» є традицією їхньої родини тощо); б) мотиви афіліації (бажання налагодити добрі, емоційно позитивні взаємовідносини з іншими учасниками МЕД, навчитися спілкуватися з людьми і розуміти їх тощо); в) релаксаційні мотиви (прагнення «розвантажитися», зняти напругу, отримати душевний спокій тощо).

3. «Дефіцитарні» мотиви, як правило, носять компенсаторний характер; студенти, що керуюся ними, не розуміють або не визнають цінності музичного

мистецтва як чинника духовного росту. До цієї групи ми віднесли: а) нарцисичні мотиви – бажання любові й пошани (нав'язливе очікування визнання і високої оцінки від слухачів, глядачів, інших учасників МЕД, демонстрація відповідної поведінки в процесі МЕД, прагнення хизуватися своїми успіхами чи досягненнями, бути завжди у центрі уваги); б) мотиви влади (прихована потреба виражати свою незадоволеність і керувати іншими, «не такими обдарованими» студентами, «помикати» ними тощо); в) меркантильні мотиви (отримання матеріальних винагород чи певних «пільг», наприклад, в навчальній діяльності).

Враховуючи вище означене, організатору чи керівнику такої діяльності важливо сформувати в студентів установку на довготривалу участь у музично-естетичній діяльності, що створить можливості для розширення їхньої мотивації, а в подальшому, можливо, і перехід її на більш високий рівень. Завдання педагога полягає у вихованні соціально-цінних прагнень, мотивів, пов'язаних із самим процесом музично-естетичної діяльності, а також у корекції «дефіцитарної» мотивації.

Щодо мети музично-естетичної діяльності, то, на відміну від інших структурних компонентів, її розглядають у своїх працях досить багато вчених, серед яких Ю. Б. Алієв [13], В. В. Гракова та М. В. Міхалковіч [5], А. В. Куліковська [11], Ю. О. Левченко [8], О. В. Михайличенко [10], Л. М. Сляднєва [14] та ін. Найбільш широко її формулювання подається Ю. Б. Алієвим*, як* формування молодої особистості шляхом передачі їй духовного досвіду поколінь, сконцентрованого в музичному мистецтві [13]. Серед формулювань вчених, які роблять окремий акцент на духовному аспекті МЕД, слід відзначити такі, як: «прилучення до музичної культури як найважливішого компоненту гармонійного формування особистості» [11, с. 4], «вироблення внутрішньої потреби, прагнення людини самому стати творцем цієї краси» [14, с. 78], «становлення духовної особистості шляхом розвитку інтелектуальної, мотиваційної, емоційно-чуттєвої, вольової, предметно-практичної, екзистенціальної, саморегуляційної сфер» [8, с. 10], формування здатності «сприймати і цінувати музично-естетичні явища як частину суспільної свідомості, розвивати і використовувати її для поліпшення навколишнього життя» [10, с. 74], «наповнити життя … новими видами духовно насиченої діяльності» [5, с. 9] тощо.

Узагальнюючи названі підходи, *мету музично-естетичної діяльності студентів* ми визначили таким чином: реалізація потенціалу музичного мистецтва як засобу формування і розвитку духовних принципів та ідеалів особистості студента, розкриття його духовно-творчого потенціалу як джерела його інтелектуального вдосконалення, як фактора розширення професійних та соціокультурних компетенцій в умовах політичного та соціально-економічного сьогодення.

Щодо завдань конкретної музично-естетичної діяльності, то дослідники означеного питання [7; 8; 11 та ін.] погоджуються, що вони ситуаційно обумовлені, насамперед, метою, яку ставить перед собою педагог, організатор МЕД чи актив її учасників (наприклад, розвиток музично-естетичної культури, художньо-творчих здібностей, духовності). На зміст завдань впливають також можливості та особливості учасників, спеціальність студентів, за якою вони

навчаються, умови та запити самого навчального закладу тощо. Саме тому, спираючись, насамперед, на «Концепцію художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах …» [12, с. 28-29], ми визначили *загальні завдання музично-естетичної діяльності,* спрямованої на виховання духовної культури студентів, на таких рівнях: рівень «розважальності» – залучення студентів до МЕД задля естетизації їх вільного часу, організації змістовного дозвілля та активізації спілкування за допомогою музичного мистецтва; «елементарний» рівень – виховання емоційно-естетичної культури студентів, розвиток естетичного сприйняття і емоційної чуйності на музичні твори, виховання любові до музики, формування музичного смаку, активізація пізнавальних естетичних інтересів; «інструментальний» рівень – допомога в особистісному художньо-творчому самовираженні, розвиток творчої активності, активізація громадської активності через МЕД; «акмеологічний» рівень, що характеризує загальнокультурний і професійний аспекти: загальнокультурний передбачає формування потреби студента в самопізнанні та самореалізації через МЕД, мотивація до систематичного самостійного використання МЕД в естетичному й духовному вдосконаленні, розвиток ціннісних орієнтацій, системи установок, переконань, переваг через засвоєння загальнолюдських цінностей, ідеалів, моральних норм, відображених у творах музичного мистецтва, розвиток здатності розуміти світ переживань іншої людини, співпереживати їй через формування здатності до взаємодії шляхом залучення в колективну музично-естетичну діяльність; а професійний – досягнення компетентності в певному виді музично-естетичної діяльності та використання духовного потенціалу музичного мистецтва у власній педагогічній діяльності.

Означені завдання можуть розширюватися чи звужуватися, залежно від перелічених вище чинників, що впливають на музично-естетичну діяльність студентів. Водночас слід підкреслити, що і мотиви, і мета, і завдання МЕД завжди виступають у комплексі, будучи взаємозв’язаними, а тому потребують врахування усіх названих раніше аспектів при її плануванні.

Узагальнюючи результати проведеного дослідження, ми можемо зробити *висновок*, що питання використання виховного потенціалу музичного мистецтва не втрачає своєї актуальності і донині. Разом із тим, значна частина досліджень у рамках музично-естетичного виховання спрямована, перш за все, на формування у студентів естетичної культури (естетичних смаків, інтересів, потреб). Ми ж, визнаючи естетичну культуру складовою загальної духовної культури особистості, схиляємося до необхідності виховання остатньої саме в процесі музично-естетичної діяльності (як апріорі творчої та перетворюючої). А такий підхід вимагає обґрунтування чіткої структури діяльності, що і було метою нашого дослідження, в рамках якого ми визначили структурні компоненти МЕД (мотиваційно-цільовий, проективно-змістовий, процесуальний, оцінювально-результативний), мотиви («високі» соціальні, «нейтральні» особистісні та «дефіцитарні»), мету і завдання музично-естетичної діяльності на чотирьох рівнях (рівень «розважальності», «елементарний», «інструментальний» та «акмеологічний» рівні). В *перспективі* є необхідність уточнення та подальшої

розробки інших структурних компонентів МЕД, їх змістового наповнення з урахуванням завдань виховання духовної культури студентів.

Використана література:

1. Берестенко О. Г. Формування музично-естетичних смаків студентів педагогічних університетів у процесі художньо-творчої діяльності : автореф. дис… канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / О. Г. Берестенко ; Луган. нац. пед. ун-т ім. Т.Шевченка. – Луганськ, 2008. – 22 с.

2. Бочкарёв Л. Л. Психология музыкальной деятельности / Л. Л. Бочкарёв. – М. : Классика-XXI, 2008. – 352 с.

3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / Семен Гончаренко. – К. : Либідь, 197. – 376 с.

4. Долгая Н. В. Виховання духовності старшокласників засобами молодіжної музичної субкультури : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 – «Теорія і методика виховання» / Н. В. Долгая ; Херсон. держ. ун-т. – Херсон, 2006. – 20 с.

5. Духовность человека: опыт и пути развития : монография / Н. В. Михалкович, Ч. С. Кирвель, В. В. Карпинский [и др.] ; под науч. ред. Н. В. Михалковича. – Гродно : ГрГУ, 2013. – 291 с.

6. Калимуллина О. А. Развитие творческого потенциала подростков средствами музыкально-эстетических практик : автореф. дисс. на соиск. ученой степени канд. пед. наук : 13.00.05 – «Теория, методика и организация социально-культурной деятельности» / О. А. Калимуллина ; Казанский гос. ун-т культуры и искусств. – Казань, 2009. – 23 с.

7. Кривошея Неля. Розвиток музично-естетичної культури старших дошкільників засобами музичної казки / Неля Кривошея // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи. – 2014. – Випуск 48. – С. 217-222.

8. Левченко Ю. А. Развитие духовности личности подростка средствами музыкально-эстетического воспитания : автореф. дисс. на соиск. ученой степени канд. пед. наук : спец. 13.00.01 – «Общая педагогика, история педагогики и образования» / Ю. А. Левченко ; Воронеж. гос. ун-т. – Воронеж, 2006. – 24 с.

9. Лібінь Цзян. До проблеми музичного навчання і виховання у Китаї // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2013. – № 10(1). – С. 128-133.

10. Мистецька освіта в Україні: теорія і практика / О. П. Рудницька [та ін.] ; заг. ред. О. В. Михайличенко, редактор Г. Ю. Ніколаї. – Суми : СумДПУ ім. А. С Макаренка, 2010. – 255 с.

11. Модифицированная программа дополнительного образования «Музыкальная гостиная» 2012-2015 г.г., возраст обучающихся: 13 – 16 лет (7-9 классы) [Электронный ресурс] / Автор-сост. : Куликовская Алла Викторовна. – Северск : ЗАТО Северск, 2012. – 14 с. – Режим доступа : http://skk.tomsk.ru/files/Muzykal nye chasy.docx (дата обращения: 26.04.16.

12. Наказ МОН України №151/11 від 25.02.2004 »Про затвердження Концепції художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних

закладах та Комплексної програми художньо-естетичного виховання у загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах» // Інформ. збірник Міністерства освіти і науки України. – 2004. – № 10. – С.3-32.

13. Программы для средних общеобразовательных учебных заведений. Музыка 1-8 классы / Под ред. Ю.Б. Алиева. – М., 1993 – 80 с.

14. Развитие личности средствами искусства: антропологический аспект / [ред.-сост. Л. Н. Сляднева]. – Ставрополь : СГПИ, 2008. – 160 с.

15. 曾祖荫. 中国美学范畴论—曾祖荫自选集 [Text] / 曾祖荫. – [武汉] : 华中师范大学出版社, [2011]. – 193 页. – (华中师范大学文学院教授文库). – 参考文献：192-193. – Пер. изд. : Категории китайской эстетики / Цен ЦзуИнь. – Ухань, 2011.

ЧЖОУ ЦЯНЬ. *Воспитательное содержание и структура музыкально-эстетической деятельности студентов университета.*

В статье музыкальное искусство определено как один из решающих факторов воспитания духовной культуры молодежи. Названы средства, которые определяют воспитательное содержание музыкально-эстетической деятельности студентов. Обосновано структуру музыкально-эстетической деятельности студентов университета, которая включила следующие компоненты: мотивационно-целевой (мотивы, цели и задачи), проективно-содержательный (предмет и содержание), процессуальный (виды, формы и методы организации), оценочно-результативный (результаты влияния музыкально-эстетической деятельности на воспитание духовной культуры студентов). Раскрыто содержательное наполнение мотивационно-целевого компонента музыкально-эстетической деятельности студентов университета: субъект музыкально-эстетической деятельности, мотивация («высокие» социальные, «нейтральные» личностные и «дефицитарные» мотивы), цель и общие задачи музыкально-эстетической деятельности студентов.

Ключевые слова: воспитание студентов, музыкально-эстетическая деятельность, структура музыкально-эстетической деятельности студентов, мотивационно-целевой компонент музыкально-эстетической деятельности студентов, мотивы, цели и задачи музыкально-эстетической деятельности студентов.

ZHOU QIAN. *Educative content and structure of the students' musical-aesthetic activities in the university.*

In the article the art of music as one of the decisive factors of upbringing of students' spiritual culture grounded. Tools that define the educational content of the students' musical-aesthetic activities were identified. The structure of the students' musical-aesthetic activities grounded. It is such components are included, such as: motivational-targeted component (motives, goals and tasks), objective-substantial component (subject and content), procedure component (types, forms and methods of organization), and evaluation-effective component (results of the influence of musical-aesthetic activities in the upbringing of students' spiritual culture).

Content filling of motivational-targeted component of the students' musical-aesthetic activities has been described: the subject of musical-aesthetic activities; motivation («high» social, «neutral» personality and «deficiency» motives); the goal and common tasks of the students' musical-aesthetic activities.

Key words: upbringing of students, musical-aesthetic activities, structure of the students' musical-aesthetic activities, motivational-targeted component of the students' musical-aesthetic activities, motives, goals and tasks of the students' musical-aesthetic activities.